

16 January 2020

H.E. Nguyen Manh Hung,
Minister of Ministry of Information and Communications (MIC)
18 Nguyen Du, Hanoi, Vietnam

Subject: Recommendations and best practices on Decree on Management, Provision, and Use of Internet Services and Online Information ("Decree 72")

Dear Minister Nguyen Manh Hung,

The Asia Internet Coalition ("AIC") and its members express our sincere gratitude to the Ministry of Information and Communications ("MIC") and the Government of Vietnam for the opportunity to submit Recommendations and best practices on the drafting of amendment of Decree on Management, Provision, and Use of Internet Services and Information Content Online (Decree 72/2013-ND-CP) ("**Decree 72**").

The AIC is an industry association comprised of leading Internet and technology companies. AIC seeks to promote the understanding and resolution of Internet and ICT policy issues in the Asia Pacific region. Our member companies would like to assure the concerned ministries that they will continue to actively contribute to the security of digital platforms, products and services in support of the digital economy goals of Vietnam. Our members are Airbnb, Amazon, Apple, Expedia Group, Facebook, Google, Grab, LinkedIn, LINE, Rakuten, Twitter and Yahoo (Verizon Media), and Booking.com.

We understand that the Decree 72 was part of a larger effort by Vietnamese authorities to develop policies and regulations for the Internet in Vietnam. However, while drafting the decree, underlying rules should promote online speech and encourage digital platforms, both global and domestic to participate in Vietnam's digital economy. Further, Decree 72 should be consistent with Vietnam's obligations under the International Covenant on Civil and Political Rights, as well as its commitments under the Universal Declaration of Human Rights.

We are submitting this letter, based on the meeting with MIC, that concluded with an action point to share good practice recommendations as the government looks to amend Decree 72. As Vietnam assumes ASEAN 2020 Chairmanship, we urge the MIC and the Government of Vietnam to consider this submission for the enablement of digital platforms in the country. As such, please find appended to this letter detailed comments and recommendations, which we would like MIC to consider when reviewing the draft decree. We further welcome the opportunity to offer our inputs and insights, directly through meetings and participating in the official consultations.

Should you have any questions or need clarification on any of the recommendations, please do not hesitate to contact me directly at Secretariat@aicasia.org or Ms. Ly Do at ly.do@ps-engage.com or +84 35 839 0988. Thank you for your time and consideration.

Sincerely,

A handwritten signature in blue ink that reads "Jeff Paine".

Jeff Paine
Managing Director | Asia Internet Coalition (AIC)

Cc: Mr. Nguyen Thanh Lam, General Director of the Authority of Broadcasting and Electronic Information (ABEI), Ministry of Information and Communications

COMMENTS AND RECOMMENDATIONS

1. Clarity on Definition and Interpretation of Prohibited Acts

- **Article 5.** The prohibited categories under Article 5 are written in a broad and general manner that leaves a lot of room for interpretation. Furthermore, there is no guidance on how to interpret these provisions, and the generality of these provisions can lead to arbitrary application by law enforcement authorities and ministries.

Recommendation: We propose having a more detailed explanation of the triggering factors and key elements to establish violations of these prohibited categories in Article 5.

2. Instituting an Appeals Mechanism

- **Appeals.** There is no clear appeal mechanism for takedown requests (TDRs) issued under Circular No. 38. It is also unclear whether such takedown requests are eligible for the administrative proceedings under Vietnam laws.

Recommendation: The new amendments of Decree No. 72 should either provide for a separate appeals mechanism or specify clearly how administrative proceedings for judicial review could apply to TDRs.

3. Harmonization between different laws and decrees

- The Law on Cybersecurity (“LOCS”), has provisions on content restrictions and TDRs from relevant authorities (mainly Ministry of Public Security and MIC), which overlap with the current provisions under Decree No. 72 and Circular No. 38.

Particularly:

- As the LOCS was issued after Decree No. 72, there are some discrepancies between the provisions on prohibited contents under Decree No. 72 and the LOCS – for example, impersonating profiles on social networks are addressed under Article 5.1 of Decree No. 72 but not under Article 16 of the LOCS.
- Currently, the only takedown mechanism for content violations in place is Circular No. 38. The LOCS also has provisions of content removal under the MPS which are different from Decree No. 72 and Circular No. 38. However, at the most recent workshop on implementation of the LOCS on August 16, 2018, representatives from MPS and MIC confirmed that they plan to keep the MIC as the main authority for content takedown, and that there should not be overlapping mechanisms under the MPS and the MIC.

Recommendation: The new amendments of Decree No. 72 should clarify how the LOCS and Decree No. 72 is intended to function in parallel, especially regarding content removal

4. Localization requirements

Decree No. 72 requires news websites, social networks and mobile-based content providers to locate at least one server system in Vietnam. This requirement would prevent any start-up who want to start their business in this field because of the costs needed for establishing a server system. Start-ups should be allowed to use legally operated cloud server to save initial

investment, allowing them to grow. It is unclear what the policy goal of having a server system in Vietnam is. Settlement of customer dispute does not require a server to be based in the country.

Recommendation: Instead of requiring a local server system, content removal requirements would be more practical and applicable.

5. Obligations on social networks

- **Article 21** requires organizations that provide online services to hand over personal information of their users at the request of competent authorities as prescribed by law. However, Article 21 does not describe which authorities would be competent to request such information, the basis and due process for the request of such information, nor does it provide standards for or mechanisms by which an organization may refuse or appeal a request.

Recommendation: This obligation is not necessary as there are other established avenues for law enforcement access to information. We recommend removal of this provision. If this provision is to be kept, it is recommended that this article be amended to clarify the scope of an organization's obligation to provide personal information, to include a list of the authorities who may make use of this provision, and to include a mechanism for an organization to appeal against such requests.

- **Article 21** also requires organizations to protect state secrets, including by using encryption. However, it does not provide any guidance on what state secrets are, nor does it contemplate how an intermediary that does not review the content on its platform, (e.g., Twitter, Facebook among others) would be able to identify and thus protect such information.

Recommendation: We recommend excluding social networking platforms from this provision.

- **Article 22** currently requires all social network services, including those based outside of Vietnam who provide information to people in and from Vietnam to comply with Vietnamese law, including the licensing provisions under Article 23 of Decree No. 72. Social networking sites, can receive a license only if they meet certain conditions, including having an establishment within Vietnam, ensuring that their management personnel meet the MIC's requirements, and taking steps to ensure information safety and security. There is no exception for offshore providers. This requirement raises a number of concerns, not least that it would require global platforms to have a presence in Vietnam and to take vague steps to ensure the safety and security of information provided within Vietnam.

Recommendation: It is unclear what goal the licensing requirements serves. The definition of social network sites is also overly broad, and captures almost all websites, making it impractical to implement licensing requirements. We recommend that the amendments to Decree No. 72 provide clarity on the licensing requirements under Article 22 such as:

- Specifying that they apply only to certain types of social networks and of certain scale
- Specifying that apply only to onshore/domestic entities providing social network services, and not to offshore service providers.

6. Licensing requirements for providers of online games

- **Article 31** establishes licensing requirements for providers of online games
 - The registration process outlined in the draft Decree is impractical and unwieldy given the large number of games that are available online. In order to ensure the regulation is effective and efficient, the licensing requirements should be removed or simplified.
 - If a game licensing requirement must, there should be a reasonable and defined period (e.g. three months), upon notice by the authorities that registration is required, for game service providers to provide necessary information to the authorities in order for registration to proceed.

Recommendation: While it is appropriate to require suppliers of games to adhere to certain regulations, such as age classification requirements, we caution against establishing overly burdensome licensing requirements simply for providing the opportunity for users to play games online. Online entertainment is a proven contributor to increasing demand for broadband services.¹ This increase in demand has the benefit of growing networks for the broader uses, such as economic or education. Burdening providers with licensing requirements may reduce this positive stimulant and discourage small developers from entering the market. Rather than requiring licensing, the government should detail the roles and responsibilities of providers, and enforce penalties upon any firm in violation. Should a licensing requirement remain, it should only apply to Vietnam based firms. Attempting to extend extraterritorial jurisdiction will certainly prevent overseas suppliers from making their service available in Vietnam, impairing competition and reducing the demand for broadband services.

We therefore suggest amending the provision to:

- Indicate that game service providers will be notified by the authorities to register their games. As many of these game service providers operate on a global level, they would not be aware of specific country requirements, which can differ significantly from country to country.
- State that upon notification by the authorities, game providers shall be allowed up to 3 months or more for registration. During this period, the game shall be allowed to continue to operate in the meantime.

And, simplify the registration process such that it facilitates international game developers to comply with local laws. In particular, the requirement for a local presence should be removed to incentivise offshore providers to register with the Vietnamese government.

- **Article 34** requires providers to have at least one server system in Vietnam, calls for the registration of certain G1 game players, and requires pre-approval of game advertisement.

Recommendation: We recommend not forcing overseas providers to have a server in Vietnam. Such a requirement will likely make it cost prohibitive for foreign providers to offer services to customers in Vietnam, decreasing competition and limiting demand for broadband services. Information necessary for authorized law enforcement investigations or other reasons can be provided without a costly in-country server.

Further, we believe it would be inappropriate to force firms to register users of G1 games. Customer facing businesses work hard to earn and maintain the trust of customers, which starts

¹ The State of Broadband, p 13, https://www.itu.int/dms_pub/itu-s/opb/pol/S-POL-BROADBAND.20-2019-PDF-E.pdf

with protecting their personal data. Compelling firms to reveal the identity of users will greatly reduce customer trust. Should it be necessary, providers can assist with legal law enforcement requests without having to turn over user data in advance.

Finally, we recommend that the decree not require the pre-approval of the content of game advertisements. This step will greatly slow the ability of providers to market products for their customers. Instead, we recommend that the government establish clear guidelines for the content of games and advertisers, which providers must comply with or else face penalty.

7. Clarifications of requirements for payment system for games

Article 33.5.a. requires that if the game provider has a payment management system, that system must be located in Vietnam and connected with Vietnamese payment supporting service providers. This requirement:

- is unclear why the connection is necessary.
- is unclear how the connection should be conducted and what the purpose of the connection is.

Recommendation: Clarity on the policy objectives of this requirement should be provided to allow the industry to develop options and possible solutions to the Government for its consideration. At the moment, the requirement is overly onerous and unclear. For instance, there could be alternative payment management systems (including connections) that could be workable.

IN VIETNAMESE

Ngày 16 tháng 01 năm 2020

Ngài Nguyễn Mạnh Hùng,
Bộ trưởng Bộ Thông tin và Truyền thông (MIC)
Số 18 Nguyễn Du, Quận Hai Bà Trưng, Hà Nội, Việt Nam

Về việc: Đề trình Khuyến nghị và Thông lệ tốt nhất liên quan đến Nghị định Quản lý, Cung cấp, Sử dụng Dịch vụ Internet và Thông tin trên mạng (“Nghị định 72”)

Kính gửi Bộ trưởng Nguyễn Mạnh Hùng,

Liên minh Internet Châu Á (“AIC”) và các thành viên trong liên minh kính gửi tới Ngài lời chào trân trọng và hợp tác. Chúng tôi bày tỏ sự cảm kích sâu sắc tới Bộ Thông tin và Truyền thông (“MIC”) và Chính phủ Việt Nam đã tạo cơ hội cho chúng tôi đề trình những khuyến nghị và thông lệ tốt nhất liên quan đến dự thảo bổ sung Nghị định số 72/2013-NĐ-CP về Quản lý, Cung cấp, Sử dụng Dịch vụ Internet và Thông tin trên mạng (sau đây xin được gọi tắt là “**Nghị định 72**”).

AIC là một hiệp hội ngành, gồm các công ty công nghệ và Internet hàng đầu. AIC tìm cách thúc đẩy sự hiểu biết và giải quyết các vấn đề chính sách về Internet và ICT (Công nghệ Thông tin và Truyền thông) tại khu vực Châu Á - Thái Bình Dương. Các công ty thành viên của chúng tôi: Airbnb, Amazon, Apple, Expedia Group, Facebook, Google, Grab, LinkedIn, LINE, Rakuten, Twitter và Yahoo (Oath) và Booking.com cam kết với các bộ ngành liên quan sẽ tiếp tục đóng góp tích cực cho an ninh của các nền tảng, sản phẩm và dịch vụ kỹ thuật số để hỗ trợ các mục tiêu kinh tế số của Việt Nam.

Chúng tôi hiểu rằng Nghị định 72 là một phần trong nỗ lực lớn hơn của các cơ quan Việt Nam nhằm xây dựng chính sách và quy định cho Internet tại Việt Nam. Tuy nhiên, trong khi soạn thảo nghị định, các quy định cơ bản nên thúc đẩy nội dung trực tuyến, khuyến khích các nền tảng số toàn cầu và trong nước tham gia vào nền kinh tế số của Việt Nam. Hơn nữa, Nghị định 72 phải phù hợp với các nghĩa vụ của Việt Nam theo Công ước Quốc tế về các Quyền Dân sự và Chính trị, cũng như các cam kết theo Tuyên ngôn Quốc tế Nhân quyền.

Dựa trên kết quả cuộc họp với MIC về các việc cần thực hiện, chúng tôi gửi thư này nhằm chia sẻ các khuyến nghị thực thi phù hợp khi Chính phủ mong muốn sửa đổi Nghị định 72. Trong bối cảnh Việt Nam đảm nhận chức Chủ tịch ASEAN 2020, chúng tôi kêu gọi MIC và Chính phủ Việt Nam xem xét đề trình này để hỗ trợ các nền tảng số hoạt động tại Việt Nam. Vì vậy, chúng tôi đã gửi kèm theo thư này những nhận xét và khuyến nghị chi tiết. Kính mong MIC xem xét và cân nhắc trong quá trình dự thảo nghị định. Chúng tôi rất sẵn lòng trao đổi những thông tin và hiểu biết về vấn đề này với Quý Bộ thông qua các cuộc họp và tham vấn chính thức.

Khi có câu hỏi hoặc vấn đề cần làm rõ, vui lòng liên hệ trực tiếp với tôi qua email Secretariat@aicasia.org hoặc đại diện của chúng tôi tại Việt Nam: Bà Đỗ Khánh Ly, email: ly.do@ps-engage.com, điện thoại: +84 35 839 0988.

Trân trọng cảm ơn Ngài đã dành thời gian và quan tâm đến đề trình này của chúng tôi!

Kính thư,

Jeff Paine

Giám đốc Điều hành | Liên minh Internet Châu Á (AIC)

Đồng kính gửi: Ông Nguyễn Thanh Lâm, Cục trưởng Cục Phát thanh, Truyền hình và Thông tin Điện tử (ABE), Bộ Thông tin và Truyền thông

NHẬN XÉT VÀ KHUYẾN NGHỊ

8. Làm rõ định nghĩa và giải thích các hành vi bị cấm

- **Điều 5.** Các hành vi bị cấm trong Điều 5 được viết theo cách khá rộng và chung chung, không có hướng dẫn cách hiểu. Do đó, điều khoản này nên được giải thích cụ thể và rõ ràng hơn. Sự chung chung này có thể dẫn đến việc các cơ quan thực thi pháp luật và các bộ sẽ áp dụng tùy tiện.

Khuyến nghị: Chúng tôi đề nghị có giải thích chi tiết hơn về các yếu tố kích hoạt và chủ chốt tạo thành các hành vi vi phạm bị cấm trong Điều 5.

9. Thiết lập cơ chế kháng cáo

- **Kháng cáo:** Không có cơ chế kháng cáo rõ ràng đối với các yêu cầu gỡ bỏ (TDRs) được ban hành theo Thông tư số 38. Cũng không rõ liệu các yêu cầu gỡ bỏ như vậy có đủ điều kiện cho thủ tục tố tụng hành chính theo luật pháp Việt Nam hay không.

Khuyến nghị: Những sửa đổi mới của Nghị định 72 nên đưa ra cơ chế kháng cáo riêng, hoặc nêu rõ cách thức tố tụng hành chính để phúc thẩm có thể áp dụng với TDRs.

10. Hải hoà giữa các luật và nghị định khác nhau

- Luật An ninh mạng (“LOCS”) có các quy định về hạn chế nội dung và TDRs từ các cơ quan hữu quan (chủ yếu là Bộ Công an và MIC) trùng với các quy định hiện hành theo Nghị định 72 và Thông tư 38.

Cụ thể là:

- Do LOCS được ban hành sau Nghị định 72, có một số khác biệt giữa các quy định về nội dung bị cấm theo Nghị định 72 và LOCS. Ví dụ: Hồ sơ mạo danh trên mạng xã hội được đề cập theo Điều 5.1 của Nghị định 72 nhưng lại không theo Điều 16 của LOCS.
- Hiện tại, cơ chế gỡ bỏ duy nhất đối với các hành vi vi phạm nội dung được áp dụng là Thông tư 38. LOCS cũng có các quy định gỡ bỏ nội dung theo Bộ Công an khác với Nghị định 72 và Thông tư 38. Tuy nhiên, tại hội thảo gần đây nhất hôm 16/08/2018 về việc triển khai LOCS, đại diện của Bộ Công an và MIC khẳng định theo kế hoạch, MIC là cơ quan chính trong việc yêu cầu gỡ bỏ nội dung và không nên chồng chéo cơ chế theo Bộ Công an và MIC.

Khuyến nghị: Những sửa đổi mới của Nghị định 72 nên làm rõ cách thức LOCS và Nghị định 72 hoạt động song song, đặc biệt trong việc gỡ bỏ nội dung.

11. Yêu cầu nội địa hoá

Nghị định 72 yêu cầu các trang web tin tức, mạng xã hội và các nhà cung cấp nội dung dựa trên thiết bị di động phải đặt ít nhất một hệ thống máy chủ tại Việt Nam. Yêu cầu này sẽ gây khó các công ty khởi nghiệp (startup) muốn khởi sự doanh nghiệp trong lĩnh vực này vì phát sinh chi phí thiết lập hệ thống máy chủ. Các start-ups nên được phép sử dụng máy chủ đám mây hoạt động hợp pháp để tiết kiệm đầu tư ban đầu, tạo điều kiện cho họ tăng trưởng. Không rõ mục tiêu chính sách của việc đặt hệ thống máy chủ tại Việt Nam là gì. Giải quyết các tranh chấp của khách hàng không yêu cầu phải có máy chủ tại đất nước đó.

Khuyến nghị: Thay vì yêu cầu hệ thống máy chủ cục bộ, các yêu cầu gỡ bỏ nội dung sẽ thực tế hơn và dễ áp dụng hơn.

12. Nghĩa vụ đối với mạng xã hội

- **Điều 21** yêu cầu các tổ chức cung cấp dịch vụ trực tuyến cung cấp thông tin cá nhân của người dùng theo yêu cầu của cơ quan có thẩm quyền theo quy định của pháp luật. Tuy nhiên, Điều 21 không nêu rõ cơ quan nào có thẩm quyền yêu cầu thông tin đó, cơ sở và thủ tục hợp pháp trong việc yêu cầu thông tin đó; cũng không đưa ra tiêu chuẩn hoặc cơ chế mà một tổ chức có thể từ chối hoặc phản đối yêu cầu.

Khuyến nghị: Nghĩa vụ này là không cần thiết vì có nhiều cách khác để tiếp cận thông tin nhằm thực thi pháp luật. Chúng tôi khuyến nghị nên loại bỏ quy định này. Nếu cần phải giữ lại điều khoản này, nên sửa đổi làm rõ phạm vi nghĩa vụ của tổ chức cung cấp thông tin cá nhân, danh sách các cơ quan được phép yêu cầu, và cũng có cơ chế bác bỏ, từ chối yêu cầu cho các tổ chức.

- **Điều 21** cũng yêu cầu các tổ chức bảo vệ bí mật nhà nước, kể cả bằng cách sử dụng mã hoá. Tuy nhiên, không có hướng dẫn và giải thích rõ ràng bí mật nhà nước là gì, không dự tính cách thức một bên trung gian không đánh giá nội dung trên nền tảng của mình có thể xác định và bảo vệ thông tin đó (Ví dụ: Twitter, Facebook và các nền tảng khác).

Khuyến nghị: Chúng tôi khuyến nghị loại trừ các nền tảng mạng xã hội khỏi quy định này.

- **Điều 22** hiện tại yêu cầu tất cả các dịch vụ mạng xã hội, kể cả những dịch vụ bên ngoài Việt Nam cung cấp thông tin cho người trong và ngoài Việt Nam, tuân thủ pháp luật Việt Nam, bao gồm các quy định cấp phép theo Điều 23, Nghị định 72. Các trang mạng xã hội có thể được cấp phép chỉ khi họ đáp ứng một số điều kiện nhất định, trong đó có cả việc có chi nhánh tại Việt Nam, đảm bảo rằng nhân sự quản lý của họ đáp ứng các yêu cầu của MIC và thực hiện các bước đảm bảo an toàn và bảo mật thông tin. Không có ngoại lệ cho các nhà cung cấp nước ngoài. Yêu cầu này đặt ra một số lo ngại, nhất là khi nó yêu cầu các nền tảng toàn cầu phải có văn phòng tại Việt Nam và thực hiện các bước thiếu rõ ràng nhằm đảm bảo an toàn và bảo mật thông tin được cung cấp trong lãnh thổ Việt Nam.

Khuyến nghị: Không rõ mục tiêu của yêu cầu cấp phép là gì. Định nghĩa các trang mạng xã hội cũng quá rộng và bao gồm tất cả các trang web khiến cho việc thực hiện yêu cầu cấp phép là không khả thi. Chúng tôi khuyến nghị Nghị định 72 sửa đổi nên đưa ra các yêu cầu cấp phép rõ ràng theo Điều 22 như dưới đây:

- Chỉ định áp dụng cho một số loại mạng xã hội nhất định và ở quy mô nhất định
- Chỉ định áp dụng cho các thực thể cung cấp dịch vụ mạng xã hội trong nước/nội địa, không áp dụng đối với các nhà cung cấp nước ngoài.

13. Yêu cầu cấp phép đối với các nhà cung cấp trò chơi trực tuyến

- **Điều 31** đưa ra yêu cầu cấp phép đối với các nhà cung cấp trò chơi trực tuyến

- Quá trình đăng ký nêu trong Nghị định là thiếu thực tế và khó áp dụng với đa phần các trò chơi trực tuyến có sẵn. Để đảm bảo quy định có hiệu lực và hiệu quả, cần loại bỏ hoặc đơn giản hoá các yêu cầu cấp phép.
- Nếu một trò chơi bắt buộc phải được cấp phép, cần có một khoảng thời gian hợp lý và xác định (ví dụ: 03 tháng) theo thông báo của cơ quan chức năng là trò chơi đó thuộc diện phải đăng ký, để các nhà cung cấp dịch vụ trò chơi cung cấp thông tin cần thiết cho cơ quan quản lý và tiến hành đăng ký.

Khuyến nghị: Mặc dù quy định này phù hợp trong việc yêu cầu các nhà cung cấp trò chơi tuân thủ một số quy định nhất định, chẳng hạn như yêu cầu phân loại độ tuổi; tuy nhiên, chúng tôi khuyến nghị nên thận trọng, không nên đưa ra các yêu cầu cấp phép quá nặng nề, chỉ đơn giản là tạo cơ hội cho người dùng chơi trò chơi trực tuyến. Thực tế cho thấy giải trí trực tuyến góp phần tăng nhu cầu sử dụng dịch vụ băng thông rộng². Gia tăng nhu cầu này có lợi cho các mạng lưới đang phát triển với mục đích sử dụng rộng rãi hơn, chẳng hạn như kinh tế hoặc giáo dục. Gây khó khăn cho các nhà cung cấp bằng các yêu cầu cấp phép có thể làm mất đi sự kích thích tích cực này và không khuyến khích các nhà phát triển nhỏ tham gia thị trường. Thay vì yêu cầu cấp phép, chính phủ nên nêu chi tiết vai trò và trách nhiệm của các nhà cung cấp, hình phạt với các công ty vi phạm. Nếu vẫn duy trì yêu cầu cấp phép, chỉ nên áp dụng cho các công ty có trụ sở tại Việt Nam. Cố gắng mở rộng quyền tài phán ngoài lãnh thổ chắc chắn chỉ khiến các nhà cung cấp nước ngoài ngại mở rộng dịch vụ của họ tại Việt Nam, làm giảm sự cạnh tranh và giảm nhu cầu về các dịch vụ băng thông rộng.

Do đó, chúng tôi đề xuất sửa đổi điều khoản này thành:

- Chính phủ thông báo cho các nhà cung cấp dịch vụ trò chơi biết rằng trò chơi của họ cần đăng ký. Vì nhiều nhà cung cấp dịch vụ trò chơi hoạt động toàn cầu sẽ không nắm được hết yêu cầu cụ thể của từng quốc gia, mà các yêu cầu vốn sẽ rất khác nhau ở từng nước.
- Công bố rõ ràng rằng theo thông báo của cơ quan chức năng, các nhà cung cấp trò chơi sẽ được phép đăng ký tối đa 3 tháng trở lên. Trong thời gian này, trò chơi được phép tiếp tục hoạt động.

Và đơn giản hoá quá trình đăng ký để tạo thuận lợi cho các nhà phát triển trò chơi quốc tế tuân thủ luật pháp trong nước. Đặc biệt, cần loại bỏ yêu cầu phải đặt văn phòng trong nước để khuyến khích các nhà cung cấp nước ngoài đăng ký hoạt động với Chính phủ Việt Nam.

- **Điều 34** yêu cầu các nhà cung cấp phải có ít nhất một hệ thống máy chủ tại Việt Nam, yêu cầu đăng ký người chơi trò chơi G1 nhất định và yêu cầu phê duyệt trước quảng cáo trò chơi.

Khuyến nghị: Chúng tôi khuyến nghị không nên bắt buộc các nhà cung cấp nước ngoài phải có máy chủ tại Việt Nam. Yêu cầu như vậy có thể làm tăng chi phí của họ khi cung cấp dịch vụ cho khách hàng tại Việt Nam, làm giảm sự cạnh tranh và hạn chế nhu cầu về dịch vụ băng thông rộng. Thông tin cần thiết cho các cuộc điều tra thực thi pháp luật của cơ quan chức năng hoặc các lý do khác có thể được cung cấp mà không cần máy chủ trong nước tồn kém.

Hơn nữa, chúng tôi tin rằng sẽ không phù hợp khi bắt buộc các công ty phải đăng ký người dùng trò chơi G1. Các doanh nghiệp phải rất vất vả để gây dựng được sự tin tưởng của khách hàng, bắt đầu bằng việc bảo vệ dữ liệu cá nhân của họ. Bắt buộc các công ty tiết lộ danh tính người dùng sẽ làm giảm đáng kể niềm tin của khách hàng. Nếu điều này là cần thiết, các nhà cung cấp dịch vụ có thể hỗ trợ các yêu cầu thực thi pháp luật mà không cần phải chuyển dữ liệu người dùng trước.

² The State of Broadband, p 13, https://www.itu.int/dms_pub/itu-s/oph/pol/S-POL_BROADBAND.20-2019-PDF-E.pdf

Cuối cùng, chúng tôi khuyến nghị Nghị định không yêu cầu phê duyệt trước nội dung quảng cáo trò chơi. Bước này sẽ làm chậm đáng kể khả năng tiếp thị sản phẩm của nhà cung cấp tới khách hàng. Thay vào đó, chúng tôi đề xuất Chính phủ nên đưa ra hướng dẫn rõ ràng về nội dung trò chơi và nhà quảng cáo, nhà cung cấp phải tuân thủ nếu không sẽ bị phạt.

14. Làm rõ các yêu cầu đối với hệ thống thanh toán của trò chơi

Điều 33.5.a. yêu cầu nếu nhà cung cấp trò chơi có hệ thống quản lý thanh toán, hệ thống đó phải được đặt tại Việt Nam và liên kết với các nhà cung cấp dịch vụ hỗ trợ thanh toán Việt Nam. Yêu cầu này là:

- không rõ lý do tại sao lại cần liên kết.
- không rõ cách thức liên kết như thế nào và mục đích liên kết là gì.

Khuyến nghị: Cần nêu rõ mục tiêu chính sách của yêu cầu này, cho phép các nhà cung cấp đưa ra các lựa chọn và giải pháp khả thi để Chính phủ xem xét. Tại thời điểm này, yêu cầu như vậy là quá nặng nề và thiếu rõ ràng. Ví dụ, có thể chấp nhận việc các nhà cung cấp có các hệ thống thanh toán thay thế (bao gồm cả việc liên kết).

-Hết